

الرَّسُولُ بُولُسُ فِي مَكْدُونِيَّةِ وَالْيُونَانَ

¹ وَبَعْدَمَا انْتَهَى الشَّعْبُ دَعَا بُولُسُ التَّلَامِيذَ وَوَدَّعَهُمْ وَحَرَجَ لِيَذْهَبَ إِلَى مَكْدُونِيَّةٍ. ² وَلَمَّا كَانَ قَدْ اجْتَارَ فِي تِلْكَ التَّوَاجِي وَوَعَطَهُمْ بِكَلَامٍ كَثِيرٍ جَاءَ إِلَى هَلَّاسٍ ³ فَصَرَفَ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ، ثُمَّ إِذْ حَصَلَتْ مَكِيدَةُ مِنَ الْيَهُودِ عَلَيْهِ وَهُوَ مُزْمِعٌ أَنْ يَصْعَدَ إِلَى سُورِيَّةٍ صَارَ رَأْيُ أَنْ يَرْجِعَ عَلَى طَرِيقِ مَكْدُونِيَّةٍ. ⁴ فَزَاقَمَهُ إِلَى أَسِيَّا سُبَوَاتَرُسُ الْبِيرِيُّ، وَمِنْ أَهْلِ تَسَالُونِيكِي أَرِسْتَرُحُسُ وَسَكُونْدُسُ وَغَايُسُ الدَّرَبِيُّ وَتِيمَوْتَاوَسُ، وَمِنْ أَهْلِ أَسِيَّا تِيخِيكُسُ وَتُرُوْفِيمُسُ. ⁵ هَؤُلَاءِ سَبَقُوا وَانْتَبَرُوا فِي تَرَوَاسٍ. ⁶ وَأَمَّا تَحْنُ فَسَافَرْنَا فِي الْبَحْرِ بَعْدَ أَيَّامٍ الْقَطِيرِ مِنْ فِيلِبِّي وَوَاقِفِينَ فِي خَمْسَةِ أَيَّامٍ إِلَى تَرَوَاسٍ حَيْثُ صَرَفْنَا سَبْعَةَ أَيَّامٍ.

خُطْبَةُ الْوَدَاعِ فِي تَرَوَاسٍ

⁷ وَفِي أَوَّلِ الْأَسْبُوعِ إِذْ كَانَ التَّلَامِيذُ مُجْتَمِعِينَ لِيَكْسِرُوا خُبْزًا حَاطِبُهُمْ بُولُسُ وَهُوَ مُزْمِعٌ أَنْ يَمْضِيَ فِي الْعِدِّ وَأَطَالَ الْكَلَامَ إِلَى نِصْفِ اللَّيْلِ. ⁸ وَكَانَتْ مَصَابِيحُ كَثِيرَةٌ فِي الْعُلْيَةِ الَّتِي كَانُوا مُجْتَمِعِينَ فِيهَا. ⁹ وَكَانَ سَابُّ اسْمُهُ أَفْتِيخُوسُ جَالِسًا فِي الطَّاقَةِ مُتَقَلًّا بِتَوْمٍ عَمِيقٍ. وَإِذْ كَانَ بُولُسُ يُحَاطِبُ خُطَابًا طَوِيلًا غَلَبَ عَلَيْهِ النَّوْمُ فَسَقَطَ مِنَ الطَّابِقَةِ الثَّلَاثَةِ إِلَى الْأَسْفَلِ وَحُمِلَ مَيِّئًا. ¹⁰ فَتَرَلَّ بُولُسُ وَوَقَعَ عَلَيْهِ وَاعْتَقَهُ قَائِلًا: لَا تَضْطَرِّبُوا، لِأَنَّ نَفْسَهُ فِيهِ. ¹¹ ثُمَّ صَعِدَ وَكَسَّرَ خُبْزًا وَأَكَلَ وَتَكَلَّمَ كَثِيرًا إِلَى الْفَجْرِ، وَهَكَذَا حَرَجَ. ¹² وَأَتَوْا بِالْقَتَى حَيًّا وَتَعَزَّوْا تَعَزُّبَةً لَيْسَتْ بِقَلِيلَةٍ.

السَّفَرُ عِبْرَ مِيلِيئُسٍ

¹³ وَأَمَّا تَحْنُ فَهَسَبْنَا إِلَى السَّفِينَةِ وَأَفْلَعْنَا إِلَى أَسُوسَ مُزْمِعِينَ أَنْ تَأْخُذَ بُولُسَ مِنْ هُنَاكَ لِأَنَّهُ كَانَ قَدْ رَتَّبَ هَكَذَا مُزْمِعًا أَنْ يَمْنِي. ¹⁴ فَلَمَّا وَاقَفْنَا إِلَى أَسُوسَ أَحَدَّنَاهُ وَأَتَيْنَا إِلَى مِيْتِيلِينِي. ¹⁵ ثُمَّ سَافَرْنَا مِنْ هُنَاكَ فِي الْبَحْرِ وَأَقْبَلْنَا فِي الْعِدِّ إِلَى مُقَابِلِ خِيُوسَ، وَفِي الْيَوْمِ الْآخِرِ وَصَلْنَا إِلَى سَامُوسَ وَأَقَمْنَا فِي تَرُوجِيلِيُونِ، ثُمَّ فِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِي جِئْنَا إِلَى مِيلِيئُسَ، ¹⁶ لِأَنَّ بُولُسَ عَزَمَ أَنْ يَبْجَاوَرَ أَفْسُسَ فِي الْبَحْرِ لِنَلَّا بَعْرَضَ لَهُ أَنْ يَصْرَفَ وَفَنَّا فِي أَسِيَّا، لِأَنَّهُ كَانَ يُسْرِعُ حَتَّى إِذَا أَمَكَّنَهُ يَكُونُ فِي أَوْرُسَلِيمَ فِي يَوْمِ الْحَمْسِينَ.

خُطْبَةُ الْوَدَاعِ لِكَنِيسَةِ أَفْسُسِ

¹⁷ وَمِنْ مِيلِيئُسَ أَرْسَلَ إِلَى أَفْسُسَ وَاسْتَدْعَى فُسُوسَ الْكَنِيسَةَ. ¹⁸ فَلَمَّا جَاءُوا إِلَيْهِ قَالَ لَهُمْ: أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ مِنْ

مَسَافَرَةُ بُولُسِ بَعْدَ مَقْدُونِيَّةِ وَاليُونَانَ

¹ و بعد از تمام شدن این هنگامه، پولسشاگردان را طلییده، ایشان را وداع نمود و به سمت مکادونیه روانه شد. ² و در آن نواحی سیر کرده، اهل آنجا را نصیحت بسیار نمود و به یونانستان آمد. ³ و سه ماه توقف نمود و چون عزم سفر سوریه کرد و یهودیان در کمین وی بودند، اراده نمود که از راه مکادونیه مراجعت کند. ⁴ و سویاترس از اهل بیریه و آرسترخس و سکندس از اهل تسالونیکه و غایوس از دزته و تیموتاوس و از مردم آسیا تیخیکس و تروفیمس تا به آسیا همراه او رفتند. ⁵ و ایشان پیش رفته، در ترواس منتظر ما شدند. ⁶ و اما ما بعد از ایام فطیر از فیلیپی به کشتی سوار شدیم و بعد از پنج روز به ترواس نزد ایشان رسیده، در آنجا هفت روز ماندیم.

خُطْبَةُ الْوَدَاعِ فِي تَرَوَاسٍ

⁷ و در اوّل هفته، چون شاگردان بجهت شکستن نان جمع شدند و پولس در فردای آن روز عازم سفر بود، برای ایشان موعظه می‌کرد و سخن او تا نصف شب طول کشید. ⁸ و در بالاخانهای که جمع بودیم، چراغ بسیار بود. ⁹ ناگاه جوانی که آفتیخس نام داشت، نزد درچه نشسته بود که خواب سنگین او را دربرود و چون پولس کلام را طول می‌داد، خواب بر او مستولی گشته، از طبقه سوم به زیر افتاد و او را مرده برداشتند. ¹⁰ آنگاه پولس به زیر آمده، بر او افتاد و وی را در آغوش کشیده، گفت: مضطرب مباشید زیرا که جان او در اوست. ¹¹ پس بالا رفته و نان را شکسته، خورد و تا طلوع فجر گفتگوی بسیار کرده، همچنین روانه شد. ¹² و آن جوان را زنده بردند و تسلی عظیم پذیرفتند.

¹³ اما ما به کشتی سوار شده، به آسوس پیش رفتیم که از آنجا می‌بایست پولس را برداریم که بدینطور قرار داد زیرا خواست تا آنجا پیاده رود. ¹⁴ پس چون در آسوس او را ملاقات کردیم، او را برداشته، به میتیلینی آمدم. ¹⁵ و از آنجا به دریا کوچ کرده، روز دیگر به مقابل خیوس رسیدیم و روز سوم به ساموس وارد شدیم و در تروجیلیون توقف نموده، روز دیگر وارد میلئس شدیم. ¹⁶ زیرا که پولس عزم داشت که از محاذی آفسس بگذرد، مبادا او را در آسیا درنگی پیدا شود، چونکه تعجیل می‌کرد که اگر ممکن شود تا روز

بنطیکاست به اورشلیم برسد.

خطبه وداع در میلیتس

¹⁷ پس از میلیتس به آفسس فرستاده، کشیشان کلیسا را طلبید. ¹⁸ و چون به نزدش حاضر شدند، ایشان را گفت: بر شما معلوم است که از روز اوّل که وارد آسیا شدم، چطور هر وقت با شما بسر می‌بردم؛ ¹⁹ که با کمال فروتنی و اشکهای بسیار و امتحانهایی که از مکاید یهود بر من عارض می‌شد، به خدمت خداوند مشغول می‌بودم. ²⁰ و چگونه چیزی را از آنچه برای شما مفید باشد، دریغ نداشتم بلکه آشکارا و خانه به خانه شما را اِخبار و تعلیم می‌نمودم. ²¹ و به یهودیان و یونانیان نیز از توبه به سوی خدا و ایمان به خداوند ما عیسی مسیح شهادت می‌دادم. ²² و اینک، الآن در روح بسته شده، به اورشلیم می‌روم و از آنچه در آنجا بر من واقع خواهد شد، اطلاعی ندارم. ²³ جز اینکه روح القدس در هر شهر شهادت داده، می‌گوید که بندها و زحمات برایم مهیا است. ²⁴ لیکن این چیزها را به هیچ می‌شمارم، بلکه جان خود را عزیز نمی‌دارم تا دور خود را به خوشی به انجام رسانم و آن خدمتی را که از خداوند عیسی یافته‌ام که به بشارت فیض خدا شهادت دهم. ²⁵ و الحال این را می‌دانم که جمیع شما که در میان شما گشته و به ملکوت خدا موعظه کرده‌ام، دیگر روی مرا نخواهید دید. ²⁶ پس امروز از شما گواهی می‌طلبم که من از خون همه بری هستم، ²⁷ زیرا که از اعلام نمودن شما به تمامی اراده خدا کوتاهی نکردم. ²⁸ پس نگاه دارید خوبستن و تمامی آن گله را که روح القدس شما را بر آن اُسْفُف مقرر فرمود تا کلیسای خدا را رعایت کنید که آن را به خون خود خریده است. ²⁹ زیرا من می‌دانم که بعد از رحلت من، گرگان درنده به میان شما درخواهند آمد که بر گله ترحم نخواهند نمود، ³⁰ و از میان خود شما مردمانی خواهند برخاست که سخنان کج خواهند گفت تا شاگردان را در عقب خود بکشند. ³¹ لهذا بیدار باشید و به یاد آورید که مدّت سه سال شبانه‌روز از تنبیه نمودن هر یکی از شما با اشکها باز نایستادم. ³² و الحال، ای برادران، شما را به خدا و به کلام فیض او می‌سپارم که قادر است شما را بنا کند و در میان جمیع مقدّسین شما را میراث بخشد. ³³ نقره یا طلا یا

أَوَّلِ يَوْمٍ دَخَلْتُ أَسِيًّا كَيْفَ كُنْتُ مَعَكُمْ كُلَّ الزَّمَانِ، ¹⁹ أَحَدُمُ الرَّبِّ بِكُلِّ تَوَاضُعٍ وَدُمُوعٍ كَثِيرَةٍ وَتَجَارِبَ أَصَابَتْنِي بِمَكَايِدِ الْيَهُودِ، ²⁰ كَيْفَ لَمْ أُوحِزْ شَيْئًا مِنَ الْقَوَائِدِ إِلَّا وَأَحْبَرْتُكُمْ وَعَلَّمْتُكُمْ بِهِ جَهْرًا وَفِي كُلِّ بَيْتٍ، ²¹ شَاهِدًا لِلْيَهُودِ وَالْيُونَانِيِّينَ بِالنُّوْبَةِ إِلَى اللَّهِ وَالْإِبْرَاهَانَ الَّذِي يَرْتَبِنَا يَسُوعَ الْمَسِيحِ. ²² وَالآنَ هَا أَنَا أَذْهَبُ إِلَى أُورُشَلِيمَ مُقَيَّدًا بِالرُّوحِ لَا أَعْلَمُ مَاذَا يُصَادِفُنِي هُنَاكَ، ²³ عَيْرَ أَنَّ الرُّوحَ الْقُدُسَ يَشْهَدُ فِي كُلِّ مَدِينَةٍ قَائِلًا: إِنْ وُنَعَا وَشَدَانِدَ تَنْطَرُنِي. ²⁴ وَلِكَيْنِي لَيْسَتْ أَحْتَسِبُ لِنَفْسِي وَلَا تَعْسِي تَمِيْنَةُ عِنْدِي حَتَّى أَنْتَمَّ يَفْرَحَ سَعْيِي وَالْخِدْمَةُ الَّتِي أَحَدْتُهَا مِنَ الرَّبِّ يَسُوعَ لِأَشْهَدَ بِيَشَارَةِ نِعْمَةِ اللَّهِ. ²⁵ وَالآنَ هَا أَنَا أَعْلَمُ أَنَّكُمْ لَا تَرَوْنَ وَجْهِي أَيْضًا أَنْتُمْ جَمِيعًا الَّذِينَ مَرَرْتُ بَيْنَكُمْ كَارِزًا يَمْلِكُوكُمُ اللَّهُ. ²⁶ لِذَلِكَ أَشْهَدُكُمْ الْيَوْمَ هَذَا أَنِّي بَرِيءٌ مِنْ دَمِ الْجَمِيعِ. ²⁷ لِأَنِّي لَمْ أُوحِزْ أَنْ أُحْبِرْكُمْ بِكُلِّ مَشُورَةٍ لِلَّهِ. ²⁸ اخْتَرُوا إِذَا لَأَنْفُسِكُمْ وَلِجَمِيعِ الرَّعِيَّةِ الَّتِي أَقَامَكُمْ الرُّوحُ الْقُدُسُ فِيهَا أَسَاقِفَةً لِيَتَرَعَوْا كَنِيسَةَ اللَّهِ الَّتِي افْتَنَاهَا بِدَمِي. ²⁹ لِأَنِّي أَعْلَمُ هَذَا، أَنَّهُ بَعْدَ ذَهَابِي سَيَدْخُلُ بَيْنَكُمْ دَبَابٌ خَاطِفَةٌ لَا تُسْفِقُ عَلَى الرَّعِيَّةِ. ³⁰ وَمِنْكُمْ أَنْتُمْ سَتَقُومُ رَجَالٌ يَتَكَلَّمُونَ بِأُمُورٍ مُتَلَوِّيَةٍ لِيَجْتَدِبُوا التَّلَامِيذَ وَرَاءَهُمْ. ³¹ لِذَلِكَ اسْهَرُوا، مُتَذَكِّرِينَ أَبِي ثَلَاثَ سِنِينَ، لَيْلًا وَنَهَارًا، لَمْ أَفُتِرْ عَنْ أَنْ أُذِيرَ بِدُمُوعٍ كُلِّ وَاحِدٍ. ³² وَالآنَ أَسْتُودِعُكُمْ، يَا إِخْوَتِي، لِلَّهِ وَلِكَلِمَةِ نِعْمَتِهِ الْقَادِرَةِ أَنْ تَتَيْبِكُمْ وَتُعْطِيَكُمْ مِيرَاثًا مَعَ جَمِيعِ الْمُقَدَّسِينَ. ³³ فَضَمُّهُ أَوْ ذَهَبٌ أَوْ لِيَّاسٌ أَحَدٍ لَمْ أَسْتَه. ³⁴ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ حَاجَاتِي وَحَاجَاتِ الَّذِينَ مَعِي خَدَمْتُهَا هَاتَانِ الْيَدَانِ. ³⁵ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَرَيْتُكُمْ أَنَّهُ هَكَذَا يَتَّبِعِي أَنْتُمْ تَتَعَوَّنَ وَتَعْضُدُونَ الصُّعْقَاءَ مُتَذَكِّرِينَ كَلِمَاتِ الرَّبِّ يَسُوعَ أَنَّهُ قَالَ: مَعْبُوطٌ هُوَ الْعَطَاءُ أَكْثَرَ مِنَ الْأَخْذِ. ³⁶ وَلَمَّا قَالَ هَذَا جَنَّا عَلَى رُكْبَتَيْهِ مَعَ جَمِيعِهِمْ وَصَلَى. ³⁷ وَكَانَ بُكَاءٌ عَظِيمٌ مِنَ الْجَمِيعِ وَوَقَعُوا عَلَى عُنُقِ بُولُسَ يُقْبِلُونَهُ مُتَوَجِّعِينَ وَلَا سِيمَا مِنَ الْكَلِمَةِ الَّتِي قَالَهَا، إِنَّهُمْ لَنْ يَرَوْا وَجْهَهُ أَيْضًا، ثُمَّ سَعَّعُوهُ إِلَى السَّفِينَةِ.

لباس کسی را طمع نوزیدم،³⁴ بلکه خود می‌دانید که همین دستها در رفع احتیاج خود و رفقایم خدمت می‌کرد. این همه را به شما نمودم که می‌باید چنین مشقت کشیده، ضعفا را دستگیری نمایید و کلام خداوند عیسی را به‌خاطر دارید که او گفت دادن از گرفتن فرخنده‌تر است.³⁶ این بگفت و زانو زده، با همگی ایشان دعا کرد.³⁷ و همه گریه بسیار کردند و بر گردن پولس آویخته، او را می‌بوسیدند.³⁸ و بسیار متالم شدند خصوصاً بجهت آن سخنی که گفت، بعد از این روی مرا نخواهید دید. پس او را تا به کشتی مشایعت نمودند.